

Hrisoave *de la prieteni*

Grigore
Ilisei 80

Volum îngrijit de † Timotei Prahoveanul
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor
și Prezb. Prof. Mihaela Grădinaru

DOXOLOGIA
Iași, 2023

Cuprins

Prolog

† Timotei Aioanei Prahoveanul9

Maestrul Grigore Ilisei: cuvânt înnobilat de cumpănită cugetare

† Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei 11

Dl. Grigore Ilisei – Tinerețea viețuirii cu rost

† Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos 13

Grigore Ilisei: un om al recunoștinței

† Macarie Drăgoi, Episcopul ortodox român al Europei de Nord 15

Scriitorul Grigore Ilisei la începutul celui de-al nouălea deceniu de viață

† Timotei Prahoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor 18

Cuviincioasă și datornică aducere-aminte

† Damaschin Dorneanul,
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților22

Scriitorul Grigorie Ilisei, un rapsod al românismului

Arhim. dr. Mihail Daniliuc26

Suntem contemporani cu un scriitor de seamă al neamului românesc

Protos. Antipa Burghilea29

Spovedind limba română

Pr. dr. Constantin Sturzu, consilier eparhial, Arhiepiscopia Iașilor33

Strașnicul meșter al cuvintelor

Pr. Adrian Giosan, consilier eparhial, Arhiepiscopia Iașilor34

Omul timpului său

Pr. Dumitru Boboc, inspector eparhial, Arhiepiscopia Iașilor36

Faurul de frumuseți

Pr. conf. dr. Lucian Vasile Petroaia38

Maestrul Grigore Ilisei

Pr. Constantin Andrei46

Un slujitor al cuvântului...

Pr. dr. Tudorel Neculau, Fălticeni49

Domnul Grigore Ilisei – pe aripile cuvântului

Ierom. Diodor Șchiopu, Starețul Schitului Sf. Ana – Sinaia53

La un taifas de suflet

Pr. prof. dr. Vasile Nechita56

Scriitorul și jurnalistul Grigore Ilisei la cele 80 de toamne

cu mireasmă de primăveri

Stavrofora Elena Simionovici66

Grigore Ilisei și Moldova lui inepuizabilă

Dan Hăulică (Octombrie 2013)68

Vocea

Simona Modreanu70

La mulți ani, frate drag!

Angelica Stan72

Dăruitorul de Lumină

Prof. Mihaela Grădinariu74

Prin grădinile iliseice

Prof. Mioara Gafencu81

Din prietenii domnului Grigore Ilisei

Maria Mitocaru87

Un Dan Hatmanu al prozei noastre

Ioan Holban90

Ilisei	
Mircea Radu Iacoban	114
Grigore Ilisei – 80. Un cărturar dincolo și dincoace de linii	
Alexandru Ovidiu Vintilă	117
Ostrovul Ilisei	
Titus Vîjeu	120
Viața ca un dar de preț	
Doina Cernica	122
Gând pentru un prieten drag	
Cela Neamțu	125
Gând pentru Grigore	
Costin Neamțu	127
Un om devotat Cetății	
Alexa Pașcu	128
Privire de la cota 80	
Constantin Coroiu	131
O lectură ziditoare: Sanctuarele memoriei	
Elena-Brândușa Steiciuc	135
Senine zări!	
Neculai Sturzu	140
Grigore Ilisei, un strop din plasma fălticenismului	
Nicolae Cârlan	143
Temeinicie și relevanță	
Nicolae Panaite	145
Grigore Ilisei – Încă „un om pentru eternitate”!	
Zenovia Apostol-Țicalo	147
Grigore Ilisei – rege, preot și profet	
Ioan Țicalo	150
Năvod cu decenii exemplare	
Lucian Vasiliu	153
„Baronul”	
Gabriel Baban	156

Un autoportret cu prieteni	
Magda Ciopraga	158
Grigore Ilisei. Un suflet de artist	
Maria Bilașevschi	163
Durabil și esențial	
Maria Țigănescu Crețu	165
O aniversare de har ieșean: Grigore Ilisei - 80	
Mihai Caba	167
Gânduri la ceas aniversar	
Nicoleta Hoștinariu	176
Grigore Ilisei - păzitor al sanctuarului spiritualității românești	
Eleonora Bulboacă	177
Respect pentru valorile neamului	
Constantin Bulboacă	179
Dacă ar fi întrebat	
Sorina Bălănescu	180
Creanga de salcie	
Theodor Codreanu	183
Domnul Ilisei, creatorul de oameni	
Vladen Babcinetchi	189
Fereastră tainică deschisă celorlalți spre învățare și înțeleptire	
Cătălin Jeckel	190
Grigore Ilisei - Biobibliografie	193
Aneză	213

Prolog

Când la o Editură bisericească apare un *Volum omagial* dedicat unei personalități laice, în jurul proiectului se ivesc o serie de nedumeriri. Ele sunt firești și ajută la înțelegerea contextului eclesial și socio-cultural al noii apariții.

Pornind de la ele, doresc să aștern umila-mi mărturisire în legătură cu *Volumul* dedicat scriitorului Grigore Ilisei la împlinirea vârstei de 80 de ani.

Sunt numeroase motivele pentru care lucrarea, ce se dorește a fi un semn de cinstire adusă unui om special, apare cu binecuvântarea Mitropolitului Moldovei și Bucovinei, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, care a arătat dintru început deschidere pentru acest demers.

Aidoma Înaltpreasfinției sale, o disponibilitate admirabilă a manifestat și domnul Cătălin Jeckel, Consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor.

În urmă cu mulți ani, când l-am cunoscut pe Grigore Ilisei, prin intermediul tatălui său, preotul Ilie Ilisei, am înțeles legătura specială a cărturarului fălțiceanean cu Biserica, simbioză care se întrevedea încă din primii săi ani, crescuți în dulcele cânt al psaltichiei și în rânduiala unei familii preoțești, pe care mai apoi a evocat-o adeseori în scrierile sale.

După o perioadă de mari încercări, când fiul preotului Ilie Ilisei a trecut prin umilințe și potrivnicii, care vizau mai ales originea sa dintr-o familie sacerdotală, din anul 1990, scriitorul a fost un adevărat misionar care a început să transmită în fiecare duminică Liturghia, prin undele postului de Radio Iași, al cărui redactor șef adjunct fusese înainte de 1989 și apoi director pentru o bună bucată de vreme.

Astfel s-a reluat tradiția întreruptă samavolnic în 1944, când postul de Radio Moldova, antecesorul Radioului Iași, și-a încetat activitatea ca urmare a apropierii frontului.

Din acest punct de vedere a fost un deschizător de drumuri, până când *Radio Trinitas* a emis de la Iași, Grigore Ilisei rămânând în continuare prietenul Bisericii.

Au urmat peste ani alte slujiri specifice mirenilor, însă condeiiul său, înmuiat în călimara învățăturilor sfinte, a adus mărturii prețioase despre Biserica și slujitorii ei, despre picturi și cântări, despre frumuseți și lacrimi ascunse celor mulți.

Au urmat vizitele, interviurile, filmele cu *oamenii lui Dumnezeu*, dintre care unii se ridică la măsura sfințeniei, despre care a scris, a vorbit, ori i-a immortalizat pe banda de magnetofon ori în cadre și imagini de film.

Cuvântul rostit și scris s-a îndreptat către inimile semenilor, iar multe dintre acestea rămân asemenea paginilor de cronică, istoriografie și învățătură, care ar putea fi reunite într-o *carte de simțire românească*, alcătuită de un condeier mirean, care a slujit Biserica în felul lui personal și în același timp special.

Acestea sunt doar câteva argumente pentru ca scriitorul Grigore Ilisei să fie cinstit în lumea Bisericii, cu care s-a identificat prin trăire și prețioasa vestire a slovelor dumnezeiești, după cum este apreciat în Iași, unde se află în mijlocul prietenilor și al Cetății de vreo 60 de ani.

Cartea adună o parte dintre gândurile unor apropiați ai sărbătoritului. Sunt și alte numeroase mărturii încă nerostite ori scrise, căroră nu le-a venit vremea...

Aceste rânduri îmbogățesc biografia complexă a unui scriitor, om de radio și televiziune, istoriograf, critic de artă, dar nu mai puțin prieten al Cuvântului și al cuvintelor înțelepte. Totuși, nădăjduim că această biografie se va mai îmbogăți sub semnul milostivirii lui Dumnezeu, Dăruitorul celor văzute și nevăzute.

La mulți ani, Grigore Ilisei!

La mulți ani unui cărturar mirean, prieten al Bisericii, cu lucrare de apostol!

† *Timotei Aioanei Prahoveanul,*
Cu amintirile celor 40 de ani și mai bine.

† Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Maestrul Grigore Ilisei: cuvânt înnobilat de cumpănită cugetare

Poți cunoaște lesne un om după felul în care se înfățișează. Mai ales pe cel ce se arată pe sine ca o carte deschisă. Precum o face scriitorul, publicistul, omul de cultură, creștinul, mai ales, Grigore Ilisei. Vocea îi este blândă și liniștitoare. Gesturile par a fi desenate de un pictor ce lucrează în tihnă. Vocabularul îi este bogat, aducând la lumină și cuvinte mai rar folosite în dialogul uzual, aproape uitate.

Are o experiență a vieții care i-au conturat convingeri. Dar nu îi stă în fire să se impună în fața cuiva cu forța argumentelor sau suindu-se pe pedestalul autorității. Știe să facă loc oricărui interlocutor, chiar și celor care s-ar cuveni să fie mai reținuți în prezența sa.

Născut în familia preotului Ilie Ilisei, Grigore avea să aleagă o altă slujire decât cea a tatălui său, tot purtătoare de noblețe: cea de păstor al limbii române. Indiferent de domeniul sau de locul în care a activat – din presă până în lumea diplomației, în lumea scriitorilor sau în viața Bisericii –, a păstrat o aceeași grijă pentru felul rostirii, dar mai ales pentru conținutul ei.

După decembrie 1989 a avut contribuții esențiale în redeschiderea Radio Iași și în includerea în grila de programe a acestui post a transmiterii în direct a slujbei Sfintei Liturghii de la Catedrala Mitropolitană din Iași. Și la studioul TVR Iași avea să mijlocească transmiterea de momente specifice vieții bisericești. Mai mult, a ajutat, în 1991, la obținerea unui sediu pentru Protopopiatul Iași 1, într-o clădire, pe atunci, cu funcție de protocol.

A fost ales să reprezinte laicatul în organisme bisericești precum Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Iașilor și Adunarea Națională Bisericească. Dar dincolo de aceste onorante funcții a contat în viața cetății ca unul dintre intelectualii cu voce de mărturisitor al credinței creștine.

A fost colaborator al multor publicații bisericești sau de misiune creștină. A scris despre oameni ai Bisericii și despre locuri sfinte, despre întâmplări cu tâlc și istorii ce riscau să intre în uitare.

Spirit generos, având și un simț al istoriei specific marilor cronicari, a donat Mănăstirii Frumoasa, în 2022, o parte a Colecției de Artă „Ecaterina și Grigore Ilisei”, care acum este expusă în clădirea numită Palatul Domnițelor.

Cunoscător, ca puțini alții, al tainelor limbii române, deopotrivă bun orator și posesor al unui condei meșteșugit, Grigore Ilisei a trecut cu ușurință de la radio la televiziune, de la revista culturală la ziarul cotidian, de la postura de istoric de artă la exigențele diplomației. Domnia sa lasă impresia că toate aceste lucrări se pot lesne împlini, într-un anume firesc. Dar cine știe câtă trudă este în spatele fiecărei realizări, câtă pregătire, câte sacrificii!

A îmbinat prezența publică și discreția, tăria convingerilor și cuminența, verva creatoare și liniștea rugăciunii. La microfon sau la pupitrul academic, în fața camerelor de filmat sau în preajma unor mari personalități, Grigore Ilisei a fost și este mereu egal cu sine însuși. Fără compromisuri, fără a căuta celebritatea facilă, dar și fără prețiozități sau savantlăcuri. Mereu cu echilibru, discernământ și bună cuviință exemplară.

Exprimându-ne bucuria că Editura Doxologia publică acest volum care adună gânduri ale prietenilor maestrului Grigore Ilisei la rotunjirea celor opt decenii de viață, ne rugăm lui Dumnezeu să-l țină cu multă pace și cu sănătate, cu râvnă creatoare și cu oameni dragi alături, întru mulți și binecuvântați ani!

DI. Grigore Ilisei – Tinerețea viețuirii cu rost

Anii vieții sunt trepte ale unui urcuș care începe aici, pe pământ, dar care se împlinesc divin, cu mărturii luminoase și prin „amprente” îndreptate spiritual și cultural spre veșnicie. Ele se observă însă mai concret în credința plină de exprimări culturale și în patrimoniul din opere nemuritoare, prin nenumărate portretizări luminoase ale oamenilor, locurilor și evenimentelor. Ambele dimensiuni: darul credinței și hărnicia cultivării cultului pentru cultură și pentru modele s-au întrunit în viețuirea cu rost și cu sens a Domnului Grigore Ilisei, de la Iași.

Coborâtor dintr-o familie preoțească, din „dulcele” pământ bucovinean, înrădăcinat în tradițiile pline de învățăminte pentru dăinuire, crescut în școli cu dascăli de excepție, benedictin în cercetare și foarte deschis, aidoma poezilor moldoveni și povestitorilor cu dar și har, Domnul Grigore Ilisei ne invită permanent la lectură, mai ales în timpul de astăzi, al cultivării altor genuri de informare, însă mult mai puțin orientate spre formare, ca un Dascăl iscusit și un interlocutor iubit.

Predomină pasiunea domniei sale pentru reprezentări literare complete și rotund conturate, așezate în mirificul specific al tradițiilor autohtone, deschise și spre universal. „Taifasurile” sale literare ni-l arată pe amfitrionul comunicării preocupat pentru aprofundarea bucuriei de a viețui în comuniune cu semenii și de a ne oferi soluții pentru continuitatea lumii valorilor, care nu trebuie așezate la timpul trecut. De aceea, Domnul Grigore Ilisei a preferat să rămână tânăr și cu aceeași spontaneitate, plină de veselie, și la frumoasa parte a „tinereții de vârsta

a treia”. Nu anii sunt măsura vieții sale, ci luminoasele mărturii ale tinereții iubitoare de Dumnezeu, de Biserică și de valorile netrecătoare ale sufletului românesc, care îl arată mereu tânăr!

Ani mulți și buni, Domnule Grigore Ilisei!

*† Macarie Drăgoi,
Episcopul ortodox român al Europei de Nord*

Grigore Ilisei: un om al recunoștinței

Întâia oară am auzit vorbindu-se despre Grigore Ilisei în anii uceniciei mele la Părintele Mitropolit Bartolomeu Anania. Mi-a atras atenția considerația deosebită a Înaltpreasfinției Sale față de acest scriitor moldav pe care-l cunoscuse în perioada petrecută la Văratec. Prozator distins, critic de artă, Grigore Ilisei mi-a fost, pentru mult timp, un nume pe care îl cunoșteam de la distanță, din sfera culturală. Mai apoi, trecând anii, m-am bucurat să-l întâlnesc personal prin confratele meu, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul. Mai mult decât atât, am avut bucuria de a fi găzduit de dumnealui în frumoasa sa rezidență din Copou, plină de cărți și de tablouri, îndeosebi ale artiștilor ieșeni și moldoveni. Fratele Grigore și regretata sa soție, Ecaterina, mi-au fost, de atunci, de mai multe ori, gazde generoase, iubitoare, atente și discrete. Și cu aceste prilejuri am ajuns să-l cunosc mai bine pe cel care, cu bucurie și smerenie, pot să îl numesc acum prieten.

Fiu de preot, el a cinstit întotdeauna Biserica și oamenii săi. Fălticenean până în cea mai profundă fibră sufletească, și-a iubit părinții, strămoșii, plaiurile natale, pe care nu le-a uitat niciodată. Dimpotrivă. Om cultivat, ajuns în elita culturală a țării, realizator de emisiuni de TV și radio, dăruit cu har în a reda cu dibăcie impresiile călătoriilor sale din Europa până-n Africa și de la apa Iordanului până-n fiordurile norvegiene (unde am ajuns și eu episcop pelerin), Grigore Ilisei rămâne atașat profund de locurile sale de origine. Aici cred că rezonăm cu precădere,

aici am simțit cu preponderență o similitudine, întâlnindu-ne într-un registru sufletesc asemănător, care ne-a apropiat și mai mult.

În străfund, acest atașament față de moși și strămoși și față de plaiurile natale nu este o simplă nostalgie sau un atașament idilic față de trecut. Este, în opinia mea, o virtute tot mai rară astăzi: virtutea sau harul recunoștinței. Recunoștință față de moși și strămoși, pentru truda de a-ți lăsa moștenire o palmă de pământ cultivat cu dragoste, alături de o bucată de cer care-ți lărgeste și înseninează orizonturile. Recunoștință față de Dumnezeu pentru că ți-a dăruit o familie, o comunitate, o „gură de rai”. O viață organic plăsmuită în logica darului, atât de străină logicii mercantiliste și utilitariste care predomină azi în lume. Iar virtutea recunoștinței este strâns legată de una din virtuțile cele mai importante: *cunoașterea*. Nu aceasta experimentală, ci *cunoașterea* cu privire la menirea de om, cu privire la Făcătorul a toate și Dătătorul de Viață, cu privire la adevărata vocație și chemare a persoanei umane. *Cunoașterea* înseamnă *neuitare*. Iar *uitarea*, dimpotrivă, după cum știm, este obârșia a tot răul: uitarea menirii tale, uitarea că ești făurit de un Creator iubitor, că aparții unei familii, unei comunități, unei vecinătăți anume. Nu oricărui grup, nu unei mase de oameni, nu unui loc al pribegiei.

Într-adevăr, astăzi totul ne provoacă la deșădăcinare, la alienare și la uitare. Încercările și ispitele vieții ne duc pe drumuri depărtate, ne risipesc. Mișcarea lumii este centrifugă, haotică. Plecați de acasă în iluzorii expediții de cucerire a unui tărâm prosper și a unei vieți „mai bune”, precum aheii de odinioară plecați să cucerească Troia, prea mulți dintre noi rătăcim drumul spre *casă*. Sfârșim ca tovarășii lui Ulise care au gustat licoarea uitării a vrăjitoarei Circe: uitând familia, vatra și patria de origine, metamorfozându-ne treptat în ceva total străin de firea noastră. Uitarea aduce neștiință, iar neștiința aduce nerecunoștință. Lipsiți de identitate, de trecut, rămânem la îndemâna „vrăjitorilor” acestei lumi care caută să transforme omul într-un viețuitor animat doar de patimi trupești și redus la o grosieră și ireversibilă condiție biologică, smuls din viața firească ce i-a dat nu doar naștere trupească, ci și chip, înfățișare, alcătuire. Devenim îmbătați de iubirea de sine, egoiști, auto-centrați, auto-referențiali.

Iată, de ce a arăta recunoștință față de originea ta, atât cea de pe acest pământ, cât și cea cerească, este o virtute esențială astăzi. Nu este un simplu paseism. Este ceea ce ne face să rămânem oameni într-o lume tot mai dezumaniza(n)tă. Și mă bucur și sunt recunoscător Atotmilostivului Dumnezeu că mi-a dat prilej și binecuvântare să-l cunosc pe fratele Grigore Ilisei. Să depănăm împreună rostiri la umbra aripilor dumnezeiești, să comunicăm în duh și să ne desfătăm împreună

de parfumul, de buna mireasmă a buneicuviințe, cumiņeniei și neclintitei rânduiei a unei lumi pe cale de dispariție. Îl îmbrățișez cu inima acum la aniversarea octogenară, îi închin aceste rânduri și îl încredințez, alături de Ecaterina sa etern iubită și de toți cei dragi ai săi, purtării neconținute de grijă a Purtătorului Celui Ce poartă toate.

Maestrul Grigore Ilisei

Cât de plăcut și de frumos este să lași să vorbească alții despre tine, nedeterminându-i într-un fel sau altul, prin diverse forme sau mijloace, să-ți adreseze osanale sau să elogieze persoana sau talentul tău ignorând adevărul.

Îmi face deosebită plăcere să vorbesc despre maestrul Grigore Ilisei pentru că, mai întâi, îmi aduce aminte de anii copilăriei, când plecam de acasă, din Uricani, pe jos, deoarece atunci nu existau autobuze, parcurgând 8 km până la Iași, pe Copou, la stadion, pentru a vedea un meci de fotbal în care juca C.S.M.S. Iași, meci transmis la Radio Iași prin crainicul său, Grigore Ilisei. În lumea copilăriei noastre era cunoscut ca fiu de preot, cu voce sonoră și o bună dicție, fapt ce făcea să fie mult admirată transmisia jocului. Îl urmăream ascultând la tranzistorul care mă însoțea și mă ajuta să înțeleg mai bine ce se întâmpla pe teren. Era cel mai apreciat dintre crainicii care transmiteau meciurile de fotbal, prin anii 1966-1968. L-am urmărit apoi cu discreție prin scrierile și publicațiile sale, prin emisiunile de la Radio Iași, foarte apreciate, până în anul 1985, când acesta a fost închis, fapt ce a adus multă supărare în sufletul ieșenilor, dar așa a dorit dictatura vremii.

Personal, l-am căutat în anul 1991, la foarte puțin timp după ce reușise să înființeze televiziunea la Iași. În decembrie 1989 el a fost cel care a reușit să redeschidă Radio Iași, readucându-l locuitorilor zonei după o lungă perioadă. Astfel, prin intermediul undelor, s-au putut reasculta colindele noastre românești, autentice și slujba Sfintei Liturghii de la Catedrala Mitropolitană din Iași. Sunt momente de neuitat, de mare încărcătură emoțională și spirituală. După reușita sa de a redeschide radioul din Iași, a deschis și televiziunea și astfel, pentru prima

dată, corala preoților din Iași a susținut un concert de colinde, afirmându-se în spațiul public ieșean, concert pentru care s-au folosit cadre luate de pe treptele din fața Bisericii „Sf. Apostoli Petru și Pavel” Bărboi (decembrie 1990).

Nu pot trece cu vederea aportul domniei sale la revista *Cuvânt și suflet*, înființată în aprilie 1990 la inițiativa și cu implicarea sa directă, alături de mari personalități ale scrisului românesc, laici cât și clerici de seamă. A scris multe articole la această revistă, a luat atitudine alături de academicieni, scriitori și alte personalități față de atacurile injuste și calomnioase ale presei la adresa ierarhilor și Bisericii noastre, în unele perioade de timp, prin Frăția Ortodoxă, filiala Iași.

În anul 1991, printr-o audiență la direcția TVR Iași, i-am solicitat sprijinul în vederea acordării unui spațiu pentru sediul Protopopiatului Iași I, din str. Pinului nr. 6, sediul actual al protopopiatelor Iași I și III. Cu toată tăria afirm că nu mă așteptam să mă ajute, deoarece știam că se dorea ca acea clădire să rămână la Radio Iași, pentru protocol, dar maestrul, ca fiu de preot ce era și ca unul care a gustat din prescura și din vinul de la Biserică, și-a dat seama cât de important era pentru aceasta ajutorul său pe care mi l-a dat și pe care nu-l pot uita niciodată.

Dat fiind faptul că în incinta Bisericii „Sf. Apostoli Petru și Pavel” Bărboi a fost înmormântat poetul, scriitorul, publicistul, eseistul și pașoptistul Alecu Russo († 5 februarie 1859) și ale cărui oseminte se află în osuarul de sub pardoseala bisericii, conform documentelor din arhivă și a plăcii memoriale din biserică, în fiecare an am organizat slujbe de pomenire și momente de aducere aminte de acest mare patriot unionist și iubitor de neam și țară. Trebuie să menționez că maestrul Grigore Ilisei era prezent, fie printr-un cuvânt de omagiu, fie prin însăși persoana sa, la aproape toate aceste omagieri ale lui Alecu Russo și la toate aceste simpozioane, întâlniri, etc., la care participau slujitori ai condeii din Iași (Aurel Leon, Dumitru Văcaru, acad. Constantin Ciopraga, Corneliu Ștefanache, Adrian Pricop, Casian Marina Spiridon, Lucian Vasiliu) și ieșenii iubitori de cultură și nu numai.

Aș vrea să mai adaug că la toate manifestările culturale pe care le organiza Frăția Ortodoxă, filiala Iași, în care se aducea în memoria ieșenilor valoarea marilor personalități ale culturii și credinței noastre, prin simpozioane dedicate Sfântului Ierarh Dosoftei Varlaam, Iosif Naniescu (pe atunci încă nu erau canonizați), Mitropolitului Veniamin Costache, savantului Simion Mehedinți, Spiru Haret și alții, la acestea maestrul Grigore Ilisei era fie moderator, fie conferențiar sau își făcea prezența printr-o alocuțiune.

De asemenea, atunci când în noiembrie 2013 s-au aniversat 25 de ani de la resfințirea și deschiderea bisericii Bărboi, Dl. Grigore Ilisei a fost moderatorul simpozionului organizat la Teatrul Luceafărul din Iași, unde a conferențiat acad. Răzvan Teodorescu, în prezența multor ieșeni și a fraților români din Moldova de peste Prut.

În 19 iunie 2022 a participat, alături de alte mari personalități, la slujba de resfințire a bisericii Bărboi, ca urmare a îmbrăcării sfântului locaș într-o nouă haină trainică și frumoasă asemenea stării și frumuseții celei dintâi, așa cum au dorit-o ctitorii ei. Maestrul Grigore Ilisei a rostit un impresionant cuvânt la agapa tradițională de la Providența, în prezența IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a PS Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal și a altor personalități marcante ale culturii noastre.

Pe drept cuvânt, multe lucruri și momente frumoase se pot spune despre maestrul Grigore Ilisei, dar eu mă opresc aici, mulțumindu-i pentru tot ce a creat pentru arta și cultura noastră națională literară și nu numai, îi mulțumesc pentru ceea ce a făcut pentru Biserica noastră, pentru Protopopiatul Iași I, Frăția Ortodoxă, filiala Iași, dar și pentru Biserica Bărboi, despre care a vorbit în unele pagini ale creației sale.

Dumnezeu l-a învrednicit să ajungă această vârstă patriarhală de 80 de ani; știm că a trecut prin multe greutăți și șocuri în viață, ultimul fiind pierderea iubitei soții, Dna Ecaterina, profesor de limba franceză, o vrednică mamă și o neîntrecută susținătoare a maestrului, secondându-l cu multă dăruire în toată opera sa. Personal, mă bucur că este activ, că participă la evenimentele care se petrec în Biserica noastră, dar și în orașul nostru.

Din tot sufletul vă felicit, maestre Grigore Ilisei, pentru tot ce ați împlinit bun și frumos pentru neamul și Biserica noastră, pentru cultura noastră națională și vă urez sănătate deplină, cu multe și mari bucurii la această aniversare.

Să ne trăiți întru mulți și binecuvântați ani, Maestre Grigore Ilisei!